

عنوان مقاله:

تاملی در سبک زندگی توحیدی برپایه معناشناسی واژه «آیه» در قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات قرآنی و فرهنگ اسلامی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

مهدی نوری افشان - دانش آموخته دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه تهران، مربی آموزشی و عضو هیئت علمی مرکز زبان دانشگاه امام صادق(ع). تهران، ایران.

حامد فتوت احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات قرآنی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زیستن به سبک زندگی توحیدی که اساس آن ایمان به یگانگی خداوند و معاد باشد و رفتارهایی بر مبنای چنین باوری صورت پذیرد، همان قدم نهادن در صراط مستقیم و یک اصل برای انسان های خدامحور است. یکی از کلیدواژه های فهم این سبک از زندگی در قرآن واژه «آیه/آیات» است. مطالعه معناشناختی این واژه با رویکرد معناشناسی ساختگرا و با بهره گیری از روابط هم نشینی و جانشینی نشان می دهد که معنای اصلی آیه در قرآن «نشانه و علامت» است که مصادیقی چون آیات اصطلاحی قرآن و آیات آفاقی و انفسی را دربر می گیرد. همچنین با درکنارهم قراردادن این آیات، به این نتیجه می رسیم که برای راهیابی به یک سبک زندگی توحیدی، باید مسیری شش مرحله ای را طی کنیم که حاصلش تفصیل «ایمان و عمل صالح» مورد تاکید قرآن است. بررسی واژه آیه در قرآن کریم نشان می دهد که صراط مستقیم تنها عبادت نیست، همچنانکه علوم الهی و توحیدی منحصر در علوم قرآنی، تفسیری و روایی نیست. بر این اساس علاوه بر آیات اصطلاحی، توجه به آیات آفاقی و انفسی نیز به همان اندازه ضروری است؛ بنابراین وظیفه ماست که قوانین و سنتهای پدیده ها را کشف کنیم تا بدین وسیله به اوامر قرآن ارج نهیم و علاوه بر شکر نعمات الهی، در صراط مستقیم گام برداریم.

کلمات کلیدی:

آیه، سبک زندگی، توحید، صراط مستقیم، علم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1627873>

